

Oryginalna tablica z 21 postulatami zgłoszonymi przez strajkujących w Sierpniu 1980.

Fot. P. Machnica

Tablice przetrwały stan wojenny. Zostały uznane przez UNESCO za jeden z najważniejszych dokumentów XX wieku i wpisane na Światową Listę Dziedzictwa Kulturowego. O obchodach XXXIX rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”

więcej na str. 3, 6-7.

Z posiedzenia Zarządu Regionu 26 sierpnia 2019

Przede wszystkim składam podziękowania za strajk tym, którzy zainicjowali powstanie „Solidarność” w naszym mieście – tymi słowami rozpoczął posiedzenie Zarządu Regionu przewodniczący Związku Waldemar Krenc w 39. rocznicę wybuchu strajku w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Łodzi. O obchodach piszemy na str. 3-4.

Z prac krajowych Związku...

Przewodniczący pokrótce omówił przebieg posiedzenia Komisji Krajowej. Skupiono się głównie na kilku problemach.

- Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” przyjęła Stanowisko w sprawie odrzucenia przez rząd RP kolejnego zaostrzenia polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej.

(cytat): „KK z aprobatą przyjęła odrzucenie przez polską delegację wniosków końcowych z czerwcowego szczytu Rady Europejskiej, dotyczących kolejnego zaostrzenia polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej. Trzeba jasno i wyraźnie podkreślić, że akceptacja zapisów o osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 roku, oznaczałaby katastrofę dla polskiej gospodarki oraz trwałe zubożenie mieszkańców naszego kraju”.

- Prezydium KK zaopiniowało projekt Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z przeniesieniem środków otwartych funduszy emerytalnych na indywidualne konta emerytalne (Decyzja nr 97/19 Prezydium KK), oraz założenia projektu budżetu państwa na rok 2020 (Decyzja nr 105/19 Prezydium KK), do których wniosło szereg uwag.

W numerze:

39. rocznica powstania NSZZ „Solidarność”

Str. 3, 6-7

Nasza droga do wolności zaczęła się tu

Obchody 39. rocznicy strajku
w łódzkim MPK.

Str. 4

Lepsza ochrona przed bezprawnym zwolnieniem

Str. 11

...i regionalnych

- Przewodniczący W. Krenc poprosił Organizację Związkową NSZZ „Solidarność” o wsparcie i pomoc w pozyskaniu środków finansowych na zakup materiałów niezbędnych do budowy Bursztynowego Ołtarza Ojczyzny w Bazylice Św. Brygidy w Gdańsku. Zebrane środki finansowe zostaną przekazane na konto Parafii Św. Brygidy w Gdańsku.

- Kuratorzy oświaty w każdym województwie organizują debaty na temat sytuacji w oświacie - tzw. „okrągły stół”. Na rozmowy organizowane w naszym województwie delegowani są: Roman Laskowski, przewodniczący Międzyregionalnej Sekcji Oświaty i Wychowania Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” i Jan Lipiński.

- Członkowie Zarządu podjęli dwa stanowiska. Jedno wspierające abp. Marka Jędraszewskiego wobec ataków medialnych na Jego osobę: „...Tu był arcybiskupem i my mamy obowiązek poprzeć Arcybiskupa” – podkreślali związkowcy (arcybiskup M. Jędraszewski w latach 2012–2017 był metropolitą łódzkim). Drugie w związku z rocznicą podpisania Porozumień Sierpniowych i powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” (tekst stanowiska prezentujemy obok).

Terminy posiedzeń zwyczajnych ZR

ZR uchwalił terminy posiedzeń zwyczajnych Zarządu Regionu w okresie od października do grudnia 2019 r. Posiedzenia odbędą się: 21 października, 18 listopada i 16 grudnia. Posiedzenia rozpoczynają się o godz. 10.00.

kol

Stanowisko Zarządu Regionu
Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność”
z dnia 26 sierpnia 2019 r.

ws. poparcia dla Metropolity Krakowskiego Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego
Kiedy rodził się Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, na bramach i murach widniały symbole chrześcijańskie, a miliony założycieli zdecydowali, iż Związek będzie działał zgodnie z nauką Kościoła Katolickiego. Na sztandarach NSZZ „Solidarność” widnieją słowa „Bóg, Honor, Ojczyzna”, a poczynaniem Związku zawsze towarzyszyła opieka Kościoła i jego duchownych.

Czcigodny Księża Arcybiskupie, Metropolito Krakowski, dziękujemy Ci za lata sprawowania opieki nad łódzką „Solidarnością”, a szczególnie podziękowania kierujemy do Ciebie za przekazywanie w swych homiliach wartości patriotycznych oraz prawdy historycznej. Twoja obecność wśród nas była zawsze dla nas wyznacznikiem naszych działań, dodawała nam siłę i dawała nam nadzieję na lepsze jutro.

Dzisiaj, w obliczu bezprzykładnych ataków oraz linczu medialnego na Ciebie, Czcigodny Arcybiskupie, nie możemy stać obojętnie. Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” wyraża głęboki sprzeciw wobec tych haniebnych działań i jednocześnie deklaruje pełne poparcie dla Księdza Arcybiskupa dla Jego pełnych prawdy i siły słów głoszonych w oparciu o obowiązujące przepisy prawa oraz wielowiekowe nauczanie Kościoła.

Stanowisko Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność”
z dnia 26 sierpnia 2019 r.

ws. XXXIX rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych

Historyczny zryw milionów ludzi pracy 39 lat temu zapoczątkował przemiany nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach Europy Środkowowschodniej. Tamte wydarzenia zaowocowały powstaniem NSZZ „Solidarność” i na stałe wpisały się w najnowszą historię Polski, a dzień 31 sierpnia ustanowiony został świętem państwowym nazwanym Dniem Wolności i Solidarności.

Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” w 39. rocznicę podpisania porozumień sierpniowych wyraża podziękowanie oraz szacunek wszystkim tym, którzy uczestniczyli w tamtych wydarzeniach oraz oddaje hołd poległym i represjonowanym za ideały „Solidarność”. Dzięki ich poświęceniu żyjemy dzisiaj w wolnej i demokratycznej Polsce.

Wprawdzie wolność i demokrację już mamy, jednak wciąż powstają nowe problemy, które rzucają cień na tamte ideały. Od pewnego czasu nasilają się działania, które powodują, iż niektóre z nich są zagrożone. Przypominamy, iż NSZZ „Solidarność” opiera swoją działalność na gruncie etyki chrześcijańskiej, a więc celem jego działalności jest nie tylko obrona praw pracowniczych, ale także tych wartości.

Przykładami takich działań są coraz liczniejsze przypadki profanacji symboli chrześcijańskich, czy też propagowanie na terenie zakładów pracy ideologii udających wolność i tolerancję, a w rzeczywistości godzących w zasady współżycia społecznego oraz wartości chrześcijańskie. Stanowczo potępiamy takie działania, gdyż poszanowanie praw mniejszości nie może odbywać się kosztem naruszania uczuć zdecydowanej większości obywateli naszego kraju.

Wszystko to powoduje, iż dzieło „Solidarność” nie zostało zakończone. Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” uważa, iż NSZZ „Solidarność” jest wciąż otwartym rozdziałem, historią, która nadal się tworzy i dlatego apeluje do wszystkich członków i sympatyków Związku o wsparcie działań mających na celu kontynuowanie dzieła NSZZ „Solidarność”.

XXXIX rocznica powstania NSZZ „Solidarność”

W Łodzi i Regionie uczczono 39. rocznicę podpisania Porozumień Sierpniowych i powstania NSZZ „Solidarność”.

W Łodzi uroczystości rocznicowe zorganizował Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność”.

Rozpoczęły się one uroczystą Mszą Świętą, która została odprawiona w kościele pod wezwaniem Najświętszego Imienia Jezusa

w Łodzi. Po mszy przewodniczący Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” Waldemar Krenc, w towarzystwie pierwszego przewodniczącego łódzkiej „Solidarność” Andrzeja Słowika oraz duszpasterza ludzi pracy księdza Grzegorza Michalskiego złożyli wiązkę kwiatów na symbolicznym Grobie bł. ks. Jerzego Popiełuszki.

Następnie uczestnicy uroczystości udali się przed Pomnik–Krzyż Pamięci Ofiar Stanu Wojennego i Walki o Godność Człowieka

przed kościołem Podwyższenia św. Krzyża, gdzie odbyła się dalsza część uroczystości. „...*Współczesność to inne wyzwania dla Związku – mówił przewodniczący Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” Waldemar Krenc przy Pomniku Krzyża.- Musimy się przeciwstawić atakom na kościół. Dziś, łódzka „Solidarność” nie stała obojętnie wobec hejtu na Arcybiskupa Jędraszewskiego. Wsparliśmy Go...*”

Foto: R. Ostanówka

Na koniec przedstawiciele organizacji związkowych, władz państwowych i samorządowych, służb mundurowych oraz stowarzyszeń i związków kombatanckich złożyli przy pomniku wiązkę kwiatów i zapalili znicze. Zebrani podczas uroczystości wysłuchali utworów Jana Pietrzaka oraz Jacka Kaczmarskiego. Uroczystość uświetniły poczty sztandarowe NSZZ „Solidarność”.

Podobne uroczystości zorganizowały Rady Podregionów NSZZ „Solidarność” w innych miastach.

W Wieluniu z okazji 39. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Podregionu Ziemia Wieluńska z przewodniczącymi Komisji Zakładowych. Na posiedzeniu wspomniano te trudne czasy powstania naszego Związku. Po zakończeniu zebrania uczestnicy przeszli do Klasztoru o.o. Franciszkanów, gdzie na placu kościelnym, przed pomnikiem „Trzech Krzyży Gdańskich” złożyli wiązkę kwiatów i zapalili znicze.

Następnie delegacja przeszła do Wieluńskiej Kolegiaty, gdzie po modlitwie również złożyli kwiaty i zapalili znicze przed pomnikiem naszego Patrona Błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszko.

*Przewodniczący NSZZ „S”
Podregionu Wieluń
Jan Cieślak*

W Kutnie uroczystości tradycyjnie odbyły się przed pomnikiem „Ulotka” przy ul. Sienkiewicza. Na uroczystości obecni byli posłowie RP, władze samorządowe miasta, powiatu i gminy oraz działacze NSZZ „Solidarność” ze związkowymi sztandarami, mieszkańcy miasta. Okolicznościowe przemówienie wygłosił przewodniczący

Rady Podregionu w Kutnie Wiesław Taraska, oraz z-ca Prezydenta Miasta, posłowie. Uczestnicy uroczystości przed pomnikiem złożyli kwiaty i zapalili znicze.

Dalsze uroczystości odbyły się w Sanktuarium Matki Bożej w Głogowcu, gdzie odprawiona została Msza Święta koncelebrowana przez ks. dziekana Jerzego Śwędrowskiego i ks. Piotra Kalisiaka, a po jej zakończeniu złożono kwiaty przy Pomniku „Solidarność”.

*Przewodniczący NSZZ „S”
Podregionu Kutno
Wiesław Taraska*

W Radomsku uroczyste obchody XXXIX rocznicy powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” odbyły się w dniu 31 sierpnia br. o godzinie 18:00. W intencji wydarzeń Sierpnia 80. tzw. Porozumień Sierpniowych odprawiona została uroczysta Msza Święta w Kolegiacie p.w. Świętego Lamberta w Radomsku, w obecności pocztów sztandarowych NSZZ „Solidarność” Podregionu Radomsko, Metalurgii S.A. oraz szkół.

Następnie przed Tablicą błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszko, Patrona „Solidarność” zamordowanego bestialsko przez peerelowską Służbę Bezpieczeństwa, z udziałem parlamentarzystów, władz miasta, radnych lokalnych samorządów, przedstawicieli partii politycznych, członków, działaczy i przedstawicieli NSZZ „Solidarność”, nauczycieli z oświatowej „Solidarność” oraz lokalnej społeczności, złożono wiązkę kwiatów będące symbolicznym hołdem złożonym prześladowanym i ofiarom systemu komunistycznego.

*Z-ca przewodniczącej NSZZ „S”
Podregionu Radomsko
Tomasz Jamrozik*

W Pabianicach 1 września 2019 r. w kościele pw. św. Mateusza odprawiona została okolicznościowa Msza Święta. Po mszy okolicznościowe wystąpienie wygłosił przewodniczący Podregionu Pabianice NSZZ „Solidarność”. Odczytano także podjęte stanowiska Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” tj: stanowisko rocznicowe i w sprawie poparcia metropolity krakowskiego, ks. arcybiskupa Marka Jędraszewskiego.

Następnie, po krótkiej modlitwie pod przewodnictwem ks. kanonika Andrzeja Chmielewskiego, proboszcza kościoła pw. św. Mateusza w Pabianicach, delegacja NSZZ „Solidarność” Podregionu Pabianice złożyła wiązkę kwiatów i zapaliła znicze pod tablicą: „PAMIĘCI POMORDOWANYCH ZA WOLNOŚĆ I PRAWA CZŁOWIEKA W PRL” znajdującą się na ścianie północnej kościoła pw. Św. Mateusza.

*Przewodniczący NSZZ „S”
Podregion Pabianice
Krzysztof Górny*

Rocznica strajku w łódzkim MPK

Nasza droga do wolności zaczęła się tu...

26 sierpnia przed Tablicą upamiętniającą rocznicę strajków pracowników łódzkiego MPK, usytuowaną na ścianie Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego przy ul. Kraszewskiego 7/9 w Łodzi odbyła się uroczystość rocznicowa zorganizowana przez Organizację Międzyzakładową NSZZ „Solidarność” w MPK Łódź.

Po przywitaniu gości głos zabrał przewodniczący „Solidarności” łódzkiego MPK Andrzej Szymczak: *39 lat minęło od zatrzymania komunikacji miejskiej, miasta przemysłu włókienniczego - to był paraliż naszego miasta. Komitet strajkowy składał się z 14 osób, na czele, którego stał Andrzej Słowik. Za to płacili wysoką cenę - byli zastraszani, również ucierpiały ich rodziny. Nie poddali się! Rozpalili płomyk Wolności. Władza komunistyczna nie zdołała tego płomyka ugasić. Zawdzięczamy im tak wiele!*

Następnie głos zabrał przewodniczący łódzkiej „Solidarności” Waldemar Krenc: *Dziękuję „Solidarności” MPK za to, że czci pamięć tego wspaniałego wydarzenia. – mówił w krótkiej przemowie do zebranych - Składam też podziękowania za odwagę i determinację tym, którzy byli aktorami łódzkiej drogi do Wolności. 26 sierpnia 1980 roku zastrajkowała Łódź, tu w mieście robotniczym, mieście kobiet.*

W obchodach 39. rocznicy strajku Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego, dającego początek fali strajków w Łodzi, udział wzięli Ci, którzy ten strajk organizowali, a także wojewoda łódzki Zbigniew Rau, przedstawiciele władz samorządowych, Instytutu Pamięi Narodowej, organizacji kombatanckich i społecznych, więźniowie polityczni stanu wojennego. Przed Tablicą ustawił się szpaler Pocztów Sztandarowych Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Po wysłuchaniu przemówień zebrani złożyli pod pamiątkową Tablicą wiązanki kwiatów.

Uroczystość uświetnił występ orkiestry dętej MPK.

kolka

80. rocznica wybuchu II wojny światowej

1 września br. przy pomniku Chwały Żołnierzy Armii Łódź odbyły się obchody 80 rocznicy wybuchu II wojny światowej, zorganizowane przez Prezydenta Miasta Łodzi. Uczestnicy uroczystości wysłuchali okolicznościowych przemówień oraz Apelu Pamięci. Na koniec przed Pomnikiem złożono kwiaty i zapalono znicze.

Po zakończeniu części oficjalnej w Parku Helenów odbył się piknik pancerny, który przypominał o wojennych losach łodzian, w tym m.in. słynnego czołgisty Edmunda Orlika.

W obchodach wziął udział zastępca przewodniczącego Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” Ireneusz Wach.

I.W.

Wyniki konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom

Jak informowaliśmy w poprzednich numerach RIZ-u ogłoszono kolejną, już XII edycję konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom.

Konkurs PPP po raz pierwszy zorganizowała Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” w 2007 roku w ramach akcji „Polska przyjazna pracownikom”.

W konkursie przyznawane są certyfikaty dla zakładów pracy, które realizują założenia kampanii: stosowanie stałego zatrudnienia, przestrzeganie prawa i standardów pracy oraz zapewnianie pracownikom możliwości do zrzeszania się w związki zawodowe. Zgłoszeń do akcji certyfikacyjnej dokonują organizacje zakładowe NSZZ „Solidarność” działające w zakładzie pracy oraz zarządy przedsiębiorstw, przy poparciu organizacji związkowej.

Oto wykaz laureatów wszystkich edycji konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom z Regionu Ziemia Łódzka:

II edycja konkursu - data przyznania certyfikatu - 05.03.2009 r.

- ◆ PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o. Łódzki Zakład Przewozów Regionalnych
- ◆ Eurobox Polska Sp. z o.o. Ujazd

III edycja – 13.05.2010

- ◆ Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Sieradzu Sp. z o.o.

V edycja - 24.09.2012

- ◆ Cementownia "WARTA" S.A. Trębaczew

VI edycja - 14.10.2013

- ◆ Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Pabianicach
- ◆ ZOZ Wojewódzka Stacja Ratownictwa Medycznego w Łodzi

VII edycja - 01.12.2014

- ◆ Pabianicka Fabryka Narzędzi „PaFaNa” S.A. w Pabianicach
- ◆ Instytut Medycyny Pracy im. prof. dra med. Jerzego Nofera w Łodzi
- ◆ Sonoco Poland Packaging Services Sp. z o.o. w Łodzi
- ◆ Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Wieluniu

VIII edycja - 03.12.2015

- ◆ Uniwersytet Łódzki

IX edycja - 01-09.2017

- ◆ Szkoła Podstawowa nr 30 im. rtm. Witolda Pileckiego w Łodzi

X edycja - 12-07.2017

- ◆ Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Pabianicach *(po raz kolejny!)*
- ◆ Robotnicza Spółdzielnia Mieszkaniowa „PIONIER” Kutno.

Przypominamy, iż termin zgłoszenia wniosków XII edycji Akcji Certyfikacyjnej „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” upływa 30 września 2019 r.

Opr. kolk

Zaległy urlop wypoczynkowy do końca września

Zgodnie z przepisami prawa pracy pracodawca jest obowiązany udzielić pracownikowi urlopu wypoczynkowego w tym roku kalendarzowym, w którym pracownik uzyskał do niego prawo. Natomiast, zgodnie z art. 163 k.p. urlopy powinny być udzielane zgodnie z planem urlopów. Jeżeli pracodawca nie sporządza planu urlopu – a jest to możliwe w sytuacji, gdy u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa, albo gdy zakładowa organizacja związkowa wyraziła na to zgodę – wówczas pracodawca ustala termin urlopu po porozumieniu z pracownikiem.

Zgodnie z art. 168 k.p. urlopu niewykorzystanego w terminie ustalonym w myśl art. 163 k.p. (czyli w terminie usta-

lonym w planie urlopów bądź po porozumieniu z pracownikiem) należy pracownikowi udzielić najpóźniej do 30 września następnego roku kalendarzowego. Zdaniem Sądu Najwyższego w takim przypadku pracodawca nie ma obowiązku uzgadniania z pracownikiem terminu wykorzystania urlopu, lecz musi udzielić mu urlopu w terminie określonym w przywołanym przepisie. Dla zachowania wymagań wynikających z ustawy wystarczy, że udzielony urlop rozpocznie się najpóźniej dnia 30 września.

Nieudzielenie pracownikowi niewykorzystanego urlopu w terminie przewidzianym w art.168 k.p. w większości przypadków (poza przypadkami losowymi, np. chorobą pracownika) stanowić będzie wykroczenie przeciwko prawom pracownika określone w art. 282 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy, zagrożone karą grzywny.

www.solidarnosc.gda.pl / *Maria Szwajkiewicz*

31 SIERPNIĄ 2019 - XXXIX ROCZNICA PODPISANIA POROZUMIENIÓW SIERPNIOWYCH I POWSTANIA NIEZALEŻNEGO SAMORZĄDNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO „SOLIDARNOŚĆ”

ŁÓDŹ

Foto: R. Ostanówko

Foto: R. Ostanówko

Foto: R. Ostanówko

Foto: R. Ostanówko

ŁÓDŹ

Foto: R. Ostanówko

Foto: R. Ostanówko

RADOMSKO

KUTNO

Foto: Lech Martynowski

PABIANICE

WIELUŃ

Mamy GENERAŁA!

4 maja br. podczas centralnych obchodów Dnia Strażaka na placu Piłsudskiego w Warszawie Prezydent RP Andrzej Duda i Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Joachim Brudziński wręczyli nominacje generalskie sześciu funkcjonariuszom Państwowej Straży Pożarnej. **Wśród nominowanych był Komendant Wojewódzki PSP w Łodzi, długoletni działacz „Solidarności”, starszy brygadier JAROSŁAW WLAZŁOWSKI.**

Do NSZZ „Solidarność” należy od 1992 roku.

W latach 1995 - 2002 był członkiem Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność” w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Łodzi.

Od czerwca 2010 do kwietnia 2016 roku (do chwili objęcia stanowiska komendanta) pełnił funkcję przewodniczącego Międzyregionalnej Sekcji NSZZ „Solidarność” Strażaków PSP woj. łódzkiego. Od czerwca 2014 do marca 2016 był też członkiem Zarządu Regionu łódzkiej „Solidarności”.

Jako wolontariusz, przez kilka lat, prowadził szkolenia organizowane przez Dział Szkoleń Zarządu Regionu dla członków NSZZ „Solidarność” z zakresu przepisów ppoż. Tyle, jeśli chodzi o działalność związkową.

Anna Kolińska: Czy będąc małym chłopcem marzyłeś, aby w przyszłości zostać strażakiem?

Jarosław Wlazłowski: Jako młody chłopak moją pasją był sport. Trenowałem judo w łódzkim klubie Sportowym „Rersusa”. Zawodem strażaka zaraził mnie mój teść – zawodowy strażak w Jednostce Ratownictwa Gaśniczego nr 3 w Łodzi. To on spowodował, że poszedłem do Szkoły Strażackiej. Wówczas jeszcze nie wiedziałem, że stanie się to moją życiową pasją. Jestem absolwentem Szkoły Chorążych Pożarnictwa w Poznaniu, Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie oraz ukończyłem Studia Podyplomowe na Politechnice Łódzkiej na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska.

W rodzinie strażakiem był jeszcze mój dziadek.

AK: Jakie cechy charakteru powinien mieć strażak?

JW: Myślę, że trzeba przede wszystkim chcieć nieść pomocy innym, poza tym sprawność fizyczną, zdyscyplinowanie, odwaga.

AK: Jak przebiegała Twoja ścieżka awansu? Inaczej mówiąc, jak się „dochodzi” do generała?

JW: Po ukończeniu szkoły, w 1992 roku, rozpocząłem pracę w Jednostce Ratowniczo-Gaśniczej nr 3 na stanowisku dowódcy sekcji (dowódca samochodu pożarniczego), a następnie przeniesiono mnie do JRG nr 8, gdzie byłem kolejno dowódcą zmiany, a następnie dowódcą JRG. W roku 1999 przeniesiono mnie do Komendy Wojewódzkiej na stanowisko zastępcy naczelnika Wydziału Operacyjnego. W roku 2000 zostałem ponownie Dowódcą Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej.

W 2016 roku, po 26 latach służby, zo-

stałem powołany na stanowisko Łódzkiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej. No i 4 maja tego roku dostałem stopień nadbrygadiera (generała) Państwowej Straży Pożarnej.

AK: Jakież ciekawe, czy niebezpieczne akcje, w których brałeś udział.

JW: Jako dowódca kierowałem wieloma akcjami. Na pewno pożar lasów w Kuźni Raciborskiej w 1992 roku, czy też trudny pożar w 2018 roku na zgierskim wysypisku śmieci. Ale bycie strażakiem to nie tylko gaszenie pożarów, to też walka z żywiołami, np. usuwaliśmy skutki powodzi w Słubicach w 1997 roku.

AK: Czy to prawda, że „za mundurem panny sznurem”?

JW: (Szeroki uśmiech na twarzy mojego rozmówcy) Owszem ludzie teraz chętnie robią sobie ze mną zdjęcia, ale to chyba tylko ze względu na wyjątkowy wygląd munduru generalskiego.

AK: Czy w Twojej najbliższej rodzinie jest ktoś, kto będzie kontynuował zawód strażaka?

JW: Syn jest piłkarzem, gra w KS Pelikan Łowicz. Mam dwóch wnuków Antka i Franka (4 i 2 lata). Kto wie może, któryś z chłopców

AK: Jakież Twoje zainteresowania?

JW: Żeglarsstwo, waidarstwo, nurkowanie, dobra książka – ale tego czasu wolnego jest naprawdę niewiele.

AK: No i „Solidarność”!

JW: Choć, jako komendant staram się postępować i podejmować decyzje niezależnie od przynależności związkowej, to Związek „Solidarność” zawsze będę miał w sercu.

Piękna puenta naszej rozmowy. Dziękuję za poświęcony mi czas

Anna Kolińska

Dar Serca

24 maja 2019 roku Stowarzyszenie Opieki Hospicyjnej Powiatu Pabianickiego obchodziło Jubileusz 20-lecia istnienia.

Stowarzyszenie prowadzi działalność na rzecz pomocy osobom szczególnie tej pomocy potrzebującym. Ta bezspornie bardzo ważna i potrzebna praca Stowarzyszenia zasługuje na specjalną uwagę, wsparcie i uznanie!

W ramach „Daru Serca” NSZZ „Solidarność” w Pabianicach w 2015 roku zakupił i przekazał okazałą kwo-

tę finansową na wyposażenie SOHPP w sprzęt medyczny w postaci łóżek rehabilitacyjnych, materaców antyodleżynowych, aparatów tlenowych itp.

Z okazji obchodów 20-lecia istnienia Stowarzyszenia Opieki Hospicyjnej Powiatu Pabianickiego przewodniczący Rady Podregionu pabianickiej „Solidarności” **KRZYSZTOF GÓRNY** otrzymał zaszczytny tytuł **HONOROWEGO CZŁONKA STOWARZYSZENIA.**

GRATULUJEMY !

kol

Poszukiwania mogił ofiar sowieckiego totalitaryzmu na tajnym cmentarzu NKWD w Kijowie-Bykowni

W marcu 1937 roku prezydium Miejskiej Rady w Kijowie oficjalnie przekazało 19 i 20 kwartał lasu bykowniańskiego dla specjalnych celów NKWD, a plan jego zagospodarowania utajniło (*Amons A.I. 2006, s. 71, 141*). W lesie wydzielono około 5 hektarów i ogrodzono ten obszar szczelnym zielonym płotem wysokim na 2,5 metra i zwieńczonym drutem kolczastym. Przed płotem, na niskich słupkach rozpięto również druty kolczaste. Wewnątrz, przy bramie wjazdowej, zbudowano drewniany budynek dla strażników, (*Łysenko M. G. 1996, s. 24*). Ponadto, od drogi wylotowej z Kijowa do Browar w kierunku „specjalnej, tajnej strefy” wybudowano przez las drogę szutrową, zakończoną okrężną pętlą.

Pierwsze ofiary stalinowskich „wielkich czystek” z więzień w Kijowie trafiły do lasu w Bykowni w połowie 1937 r. (*Amons A.I. 2006, s. 63–68*). Z rozkazu Stalina, aż do października 1941 (po wkroczeniu Niemców do Kijowa), „wrogów ludu” rozstrzeliwano w więzieniach Kijowa, następnie ich ciała potajemnie przywożono - głównie samochodami ciężarowymi do bykowniańskiego lasu i tam grzebano w bezimiennych dołach.

Ówczesne NKWD sporządzało liczne plany realizacji represji dla poszczególnych obwodów Związku Sowieckiego. Niejednokrotnie narzucane ogólnie normy likwidacji osób były jeszcze powiększane na prośbę lokalnych władz. (*Łysenko M., 1996 s. 25; Amons A.I. 2006, s. 127*).

W 1941 r., po zdobyciu Kijowa przez Niemców, mieszkańcy Bykowni wtargnęli za „zielony płot”, spodziewając się znalezienia użytecznych i cennych przedmiotów. Ujrzeli tam tylko cmentarzysko z zarysami jam grobowych (*Łysenko M.G. 1996, s. 24-25*). Pierwszego publicznego ujawnienia cmentarzyska ofiar bolszewickich w Bykowni próbowali dokonać niemieccy okupanci jesienią 1941 i wiosną 1942 r. W „Ukraińskim Słowie” z 8 października 1941 ukazał się artykuł *Drogą mordów. W Kijowie lała się niewinna krew* (*Bażan O. i in., 2000, s. 25 – dokument 2; Amons A.I. 2006, s. 121, 127, 142*). Mimo zapowiedzi, nie podjęto wtedy prac ekshumacyjnych, ani nie upamiętniono tego miejsca. Wiosną 1943 niemieccy propagandziści zdecydowali się jedynie na ekshumację dwu tajnych cmentarzysk ofiar NKWD w Katyniu i Winicy.

Podczas wojny wieś Bykownia została niemal całkowicie spalona przez Niemców. W 1943 r. po wkroczeniu do Kijowa Armii Czerwonej na terenie byłego tajnego cmentarza NKWD w budynku strażnicy za zielonym płotem, pojawili się najpierw pogorzelnicy, a potem szabrownicy w celu penetrowania grobów. Strażnicę rozebrano, a materiały zużyto na remonty i odbudowę spalonych domów (*Bażan O. i in., 2000, s. 17; Amons A.I. 2006, s. 141*).

Po wojnie władze Związku Sowieckiego starały się intensywnie zacierać ślady swoich zbrodni. Podobnie jak w Katyniu, tak i w Bykowni mordy NKWD oficjalnie były przypisywane Niemcom, jako popełnione w okresie okupacji. Zadbały o to sowieckie służby specjalne bezpieczeństwa państwowego oraz partia komunistyczna na wszystkich szczeblach. Po wkroczeniu wojsk sowieckich do Kijowa, w końcu 1944 powołano „Obwodową Komisję do ustalenia zbrodni okupantów niemiecko-faszystowskich” (*Amons A. I. 2006, s. 63-75, 141-146*). Badała ona wówczas ofiary niemieckiego obozu koncentracyjnego koło kijowskiej Darnicy, odległego od Bykowni o ok. 5 km. Zwieńczeniem prac tej komisji był protokół z dnia 12 grudnia 1944 r. o masowym mordzie, „dokonanym przez Niemców na obywatelach sowieckich, jeńcach wojennych z niemieckiego obozu w Darnicy” (*Łysenko M. G., 1996, s. 26*). W dokumencie tym stwierdzono, że rozstrzelane ofiary okupacji niemieckiej pochowano w lesie darnickim i obok w lesie, w Bykowni. Wg oficjalnej sowieckiej propagandy, na tych dwóch cmentarzach spoczywały wyłącznie ofiary niemieckiego terroru. Teren leśny w Bykowni wyrównano i usypano tam symboliczną mogiłę, przy której, zgodnie z ludową tradycją, posadzono kaliny.

W latach powojennych las w Bykowni stał się „ukraińskim Klondike”: według relacji miejscowych, ruszyli tam szabrownicy, poszukujący w jamach grobowych złota. Znajdowano ślady polskie: monety, obrączki, odznaczenia, ordery, guziki z orzełkiem, buty wojskowe, szczątki mundurów wojskowych i policyjnych itp. Znaleziskami z grobów handlowano na kijowskich bazarach. Ludność miejscowa donosiła władzy sowieckiej, że w lesie znajdowano szczątki. Zdarzały się aresztowania, ale „hieny cmentarne” karano za handel obcą walutą, a nie za profanację mogił (*Bażan O. i in., 2000, s. 27-28 – dokument nr 4*).

Kolejna Komisja Rządowa pod kierownictwem KGB, przeprowadziła w kwietniu 1971 r. na tym obszarze prace porządkowo-ekshumacyjne, podczas których rozkopała 207 masowych grobów i „wyczyściła” je z ważnych dokumentów. Oficjalny komunikat, opublikowany po pracach Komisji orzekł, że zbrodni na obywatelach sowieckich w Bykowni dokonał niemiecki okupant. Natomiast w gazecie „Prawda Ukrainy” napisano o odnalezieniu jeszcze jednego miejsca zbrodni grabieżców faszystowskich. Prawdopodobnie dokumenty ofiar NKWD zostały spalone w kotłowni na terenie osiedla Bykownia. Nieliczna dokumentacja zdjęciowa z tych badań pozostawiona w archiwach wojskowych w Kijowie, potwierdziła polskość części grobów.

Polskiej ekipie archeologicznej (dr Wojciechowi Szulcie) udało się w 2007 r. sfotografować w Kijowie wojskowy Album czarnobiałych zdjęć z tajnych sowieckich badań w 1971 r. - „*Fotodokumenty miejsca masowej zagłady ludzi w okresie niemiecko-faszystowskiej okupacji m. Kijowa (19. kwartał dniewprowskiego leśnictwa administracja zielonej strefy, kwiecień 1971 r.)*.”

ciąg dalszy na str.10

Ciąg dalszy ze str. 9

Album czarnobiałych zdjęć z tajnych sowieckich badań w 1971 r. z Bykowni zawierał fragment tekstu z kijowskiej gazety „Prawda Ukrainy” z 24 kwietnia 1971 r. o następującej treści: „Komunikat RATAU (Radiotelegraficznej Agencji Ukrainy). Jak wiadomo, po wyzwoleniu miasta Kijowa przez Sowiecką Armię, Nadzwyczajna Komisja do zbadania przestępstw niemiecko-faszystowskich okupantów ustaliła, że w Darnickim lesie w okresie okupacji faszystów zgładzili 68 tysięcy sowieckich obywateli – więźniów koncentracyjnych obozów, które były rozlokowane na terytorium Darnicy. W kwietniu 1971 r. w Darnickim leśnym masywie zostało odkryte jeszcze jedno miejsce masowej egzekucji dokonanej przez faszystowskich najeźdźców na sowieckich obywatelach. Specjalna Rządowa Komisja ustaliła, że tutaj okupanci bestialsko zgładzili kilka tysięcy sowieckich obywateli – jeńców wojennych, kobiet, starców, inwalidów. Odnaleziono szczątki zabitych pochowano w bratniej mogile niedaleko od miejsca krwawego zamordowania sowieckich obywateli”.

Według raportów Komisji badawczej odkryto wówczas szczątki 3805 ofiar (w tym 105 kobiet). Większość odkrytych szczątków ludzkich umieszczono w 29 drewnianych skrzyniach i zakopano w dużej „bratniej” mogile. Spis przedmiotów pochodzenia polskiego z badań w 1971 r., Prokuratura Wojskowa w Kijowie udostępniła stronie polskiej dopiero w 1996 r. – dwa lata po przekazaniu tzw. „Ukraińskiej Listy Katyńskiej”. W niektórych rozkopanych wtedy grobach, znaleziono monety polskie, części umundurowania, polskie guziki z orłem, resztki obuwia z firm polskich. Odkryto też dobrze zachowany dokument „POZWOLENIE ... na prowadzenie, na drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej wszelkich pojazdów (...) wydano Panu Franciszkowi Paszkielowi”. Jego nazwisko figuruje na tzw. „Ukraińskiej Liście” (*Gajowniczek Z. red., 1998, foto 237, s. 399*).

Na fali przemian na Ukrainie w 1987 r. sowiecka Komisja ekshumacyjna przeprowadziła kolejne, krótkie badania i wydobyła szczątki następnych 2518 ofiar, pochowanych w 42 kontenerach w drugiej już mogile zbiorowej. Łącznie, po sowieckich pracach odkryto szczątki 6323 ofiar, ciągle jeszcze fałszywie uznawanych za zamordowanych przez okupantów niemieckich. Po tych krótkich wykopaliskach, na teren cmentarza nawieziono kilka tysięcy metrów kubicznych piasku i próchnicy, podnosząc teren cmentarzyska średnio o 1,2 m, a miejscami aż o 2,5 m. Na wierzchu umieszczono wysokiej jakości próchnicę dla lepszej wegetacji posianej na grobach trawy. To dowodzi, że na różne sposoby usiłowano zamaskować ślady mogił. Była to wciąż celowa polityka zacierania śladów prawdy o masowej zbrodni stalinowskiej.

Następne sowieckie badania Ukraińskiej Komisji Rządowej przeprowadzono w kwietniu 1989 r. Odbyły się one pod ogromnym naciskiem opinii publicznej Kijowa. Władze po raz pierwszy oficjalnie przyznały, że masowe groby w Bykowni nie mieszczą ofiar zbrodni hitlerowskich Niemiec, lecz stalinizmu. Podczas prac poszukiwawczych ze

124 dołów wydobyto szczątki dalszych 498 pomordowanych. Zatem łączna liczba odnalezionych i pochowanych w zbiorowych mogiłach w latach: 1971, 1987 i 1989 szczątków ludzkich wynosiła 6821. Niestety, znów nie wspomniano nic o odkryciu w grobach polskich przedmiotów. Prawdę o znalezieniu następnych poloników ujawniono dopiero po wielu latach. Znaleziono wówczas w masowym grobie dokument - identyfikator – „Kwit Nr 282, z dnia 11/XI” (brak dalszego zapisu)... „WIĘZIENIE NKWD m. LWÓW..., na Staszewskiego...”..., który dotyczył Staszewskiego Zygmunta, policjanta Policji Państwowej z Kowla” (*Amons A. I. 2006, foto. s. 180*).

W 1994 r., tuż po odzyskaniu przez Ukrainę Niepodległości, podjęto decyzję o wybudowaniu w Kijowie – Bykowni pamiątkowego pomnika. Również wzdłuż drogi leśnej do byłego cmentarzyska na jej poboczach ustawiono pamiątkowe głazy z wyrytymi krzyżami oraz krótkimi inskrypcjami w języku ukraińskim. Swoistymi nagrobkami w lesie stały się na długie lata tylko wysokie sosny ozdobione ręcznikami i niewielkimi tabliczkami ofiar NKWD z okresu wielkich czystek stalinowskich na Ukrainie, czyli z lat 1937-1941.

Na początku 1990 roku przedstawiciel ukraińskiego „Memoriału” M.G. Łysenko udał się do Warszawy i przekazał polskiej prokuraturze pierwsze materiały o pochowanych w Bykowni polskich wojskowych. W gazecie „Życie Warszawy” w 1990 r. po raz pierwszy wydrukowano duży materiał o Bykowni. Do Kijowa przyjechał w tej sprawie i oglądał leśny tajny cmentarz w Bykowni, pracownik prokuratury polskiej Jacek Wilczur (*Łysenko M. G., 1996, s. 37*).

Od 12 maja 1990 roku Polacy mieszkający w Kijowie, uczestniczyli w mszach, odprowadzanych przez katolickich duchownych na bykowniańskich mogiłach. Pierwszy raz prasa kijowska o polskich grobach w Bykowni napisała dopiero 13 maja 1994 roku, w gazecie „Kijowskie Wiadomości”, gdzie zamieszczono dwa artykuły: „Polski ślad, w Bykowni jest wszystko, o nich nie możemy milczeć” oraz „Ukraiński ślad Katyńskiej tragedii” (*Łysenko M. G., 1996, s. 37*).

Niezwykle ważnym wydarzeniem było przekazanie polskiej stronie w 1994 r. tzw. „Ukraińskiej Listy Katyńskiej”. Spis nazwisk 3435 obywateli polskich zamordowanych przez NKWD na Ukrainie udostępnił ówczesnemu zastępcy Prokuratora Generalnego RP Stefanowi Śnieżko, zastępcy szefa Służby Bezpieczeństwa Ukrainy generał Andrzej Chomicz.

O Kijowie - Bykowni było głośno, gdy Jan Paweł II w czerwcu 2001 r., podczas pielgrzymki na Ukrainę, odwiedził prywatnie to miejsce. Towarzyszyli mu kardynałowie: Marian Jaworski i Lubomyr Huzar oraz przedstawiciele administracji Ukrainy Prezydenta Leonida Kuczmy. Papież modlił się tam za ofiary komunistycznego terrorku i pobłogosławił to miejsce.

Mieczysław Góra
(archeolog, z-ca kierownika prac archeologicznych
w Kijowie-Bykowni w latach 2001-2012)
Ciąg dalszy w październikowym RIZ-ie

Wielki sukces „Solidarności”

Lepsza ochrona przed bezprawnym zwolnieniem.

Nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego, która wejdzie w życie w listopadzie 2019 r. wprowadza przepis, że już sąd pierwszej instancji jeśli uzna zwolnienie za bezprawne, skutecznie może nakazać dalsze zatrudnianie zwolnionego pracownika bez czekania na prawomocne orzeczenie. To może aż o połowę skrócić czas, w którym pokrzywdzonemu pracownikowi przywrócone zostanie zatrudnienie. Obecnie przepisy ochronne są fikcyjne, bo z powodu przewlekłości postępowań sądowych bezprawnie zwolnieni pracownicy nawet kilka lat pozostawali bez pracy.

– Dnia 24 lipca br. Prezydent RP podpisał ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Ustawa ta zmienia treść art. 4772 § 2 k.p.c. który w obecnym brzmieniu pozwala sądowi w wyroku uznającym wypowiedzenie umowy o pracę za bezskuteczne, na wniosek pracownika nałożyć na zakład pracy obowiązek dalszego zatrudnienia pracownika do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy – tłumaczy dr Ewa Kędzior, Koordynator ds. ochrony praw związkowych Komisji Krajowej. Zwraca również uwagę, że możliwość nałożenia w nieprawomocnym wyroku na zakład pracy obowiązku dalszego zatrudnienia pracownika do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy w przepisach procesowych funkcjonuje już od 1985 r., gdy został wprowadzony ustawą z dnia 18 kwietnia 1985 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1985, nr 20, poz. 86).

Wyrok o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne może zostać wydany

tylko wtedy gdy nie doszło jeszcze do rozwiązania stosunku pracy, czyli przed upływem okresu wypowiedzenia. Nie ma możliwości uzyskania stosownego zabezpieczenia w wyroku o przywrócenie do pracy. Zwiększająca się długość trwania postępowań w sprawach związanych z wypowiedzeniem stosunku pracy sprawiła, iż przepis ten z biegiem czasu stał się przepisem martwym. Obecnie czas trwania postępowania sądowego znacznie przekracza nawet najdłuższy 3 miesięczny okres wypowiedzenia, co sprawia iż uzyskanie takiej formy zabezpieczenia jest praktycznie niemożliwe, choć formalnie przewidziane przez przepisy prawa – dodaje Ewa Kędzior.

Według niej zmiana zawarta w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. dostosuje przepisy procesowe do praktyki funkcjonowania sądów pracy i przywróci wspomniany przepis do życia. Nowa treść przepisu art. 4772 § 2 k.p.c. pozwoli sądowi na nałożenie na pracodawcę obowiązek dalszego zatrudnienia pracownika do czasu prawomocnego zakończenia postępowania również w wyroku przywracającym pracownika do pracy. Przepis wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Co w sytuacji, gdy sąd drugiej instancji uzna, że zwolnienie było prawidłowe? Pracodawca będzie mógł się domagać odszkodowania od skarbu państwa.

Nowe przepisy, to ogromny sukces związków zawodowych, w tym przede wszystkim Solidarności, która od lat zabiegała o zmiany. Warto przypomnieć w tej kwestii konferencję z udziałem Ministra Sprawiedliwości – „Wolność zrzeszania, czy wolność zwalniania”, która odbyła się 16 marca 2018 r.

ml

www.solidarnosc.org.pl

Płaca minimalna w górę

Podczas Forum Ekonomicznego w Krynicy, które odbyło się w dniach 3-5 września premier Mateusz Morawiecki zapowiedział, iż po rozmowie z przewodniczącym „Solidarności” Piotrem Dudą rozpoczął dodatkowe analizy dotyczące wzrostu płacy minimalnej ponad deklarowanego przez rząd poziomu 2450 zł.

Kilka dni później, 7 września premier Mateusz Morawiecki ogłosił, iż pensja minimalna w 2020 wyniesie – 2600 zł, osiągając tym samym poziom 50 proc. przeciętnego wynagrodzenia. – To wielki sukces „Solidarności” - powiedział portalowi Tysol.pl szef „Solidarności”. Piotr Duda nie kryje satysfakcji. Stała presja i partnerski dialog dwustronny „Solidarności” i Rządu przynosi coraz lepsze efekty. Nie tylko znaczący wzrost płacy minimalnej (aż o 350 zł!), ale również większe podwyżki w sferze finansów publicznych, lepsza ochrona przed bezprawnym zwolnieniem, wyłączenie z płacy minimalnej dodatków stażowych, to tylko niektóre z ostatnich efektów negocjacji z „Solidarnością”.

www.tysol.pl

Dodatek stażowy wyłączony z pensji minimalnej

Dodatek za staż pracy zostanie wyłączony ze składników wynagrodzenia, które są uwzględniane przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika porównywanego z wysokością minimalnego wynagrodzenia za pracę. Obecnie do minimalnego wynagrodzenia za pracę wliczane są różne składniki wynagrodzenia, m.in. dodatek stażowy. Rok 2019 ma być ostatnim, kiedy dodatek stażowy będzie wliczany do minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2020 r.

35 ROCZNICA
męczeńskiej
śmierci
księdza

**JERZEGO
POPIEŁUSZKI**

Daj nam
Chryste
większą
wrażliwość
na działanie
miłości
niż siły
i nienawiści

14 IX
godz. 17.30

rocznica urodzin
księdza Jerzego
Popiełuszki
Litania Wolności
koncert z udziałem
aktora Adama
Weronowicza
inaugurujący konkurs
literacki **Dobrem
Zwycięzcy!**

18 X
godz. 19

Wieczór Świadków
spotkanie
ze świadkami życia
księdza Jerzego
Popiełuszki

19 X
godz. 18

**Uroczysta
Msza Święta
w rocznicę śmierci
błogosławionego
księdza Jerzego
Popiełuszki**

20 X
godz. 10-16

rodzinna gra miejska
Dobrem Zwycięzcy!

Wszystkie wyda-
rzenia poza grą
miejską (kilką loka-
lizacji w Warszawie)
odbywają się
w Sanktuarium
bł. ks. Jerzego Popie-
łuszki przy parafii
Św. Stanisława Kostki
w Warszawie na Zali-
borzu, ul. Hożjusza 2

Szczegóły wydarzeń na:
www.popieluszko.net.pl
www.muzeumkspopieluszki.pl

PAMIĘTAMY!

19 października 2019 roku mija 35. rocznica śmierci be-
stiańsko zamordowanego bł. ks. Jerzego Popiełuszki.

W uroczystościach w Warszawie nie może zabraknąć
związkowców NSZZ „Solidarność” z naszego Regionu.

Szczegóły wyjazdu podamy w odrębnym komunikacie.

Biuletyn wewnętrzny Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

www.solidarnosc.lodz.pl

Adres:
90-229 Łódź, ul. Kamińskiego 18
tel. 42 67 72 611
wiceprzewodniczacy3@solidarnosc.lodz.pl

Zespół:
Redakcja: *Anna Kolińska*
Skład: *Katarzyna Lewandowska*
Foto: *Bartosz Wasilewski*

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

90-229 Łódź ul. A. Kamińskiego 18
Centrala: 42 677 26 00 fax: 42 677 26 13

www.solidarnosc.lodz.pl

PREZYDIUM ZR:

- Waldemar Krenc
przew.lodz@solidarnosc.org.pl
- Piotr Ścieśko
wiceprzew1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Krzysztof Kilański
sekretariat.lodz@solidarnosc.org.pl
- Ireneusz Wach
wiceprzewodniczacy3@solidarnosc.lodz.pl
- Przemysław Gęda
czlonprez1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Michał Karolczyk
czlonprez2@solidarnosc.lodz.pl

Regionalna Komisja Rewizyjna

- Teresa Kempka: 42 677 26 17
rewizyjna.lodz@solidarnosc.org.pl

BIURO ZR:

- Sekretariat:** 42 677 26 11
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Kadr:** 42 677 26 14
sekretariatprzew.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Księgowości:** 42 677 26 20
ksiegowy.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Kontaktów:** tel/fax 42 67 72 627; 42 677 26 28
kontakty.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Administracji:** 42 677 26 15
administracja.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Szkoleń:** 692-524-588
dzialszkolen@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Rozwoju Związku:** 42 677 26 29
- Biuro Prawno-Negocjacyjne:** 42 677 26 31
biurowprawne.lodz@solidarnosc.org.pl
bkn1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Związkowa Agencja Pośrednictwa Pracy:** 42 677 26 02
biurowpracy.lodz@solidarnosc.org.pl
- Biuro Wścigu Kolarskiego:** 42 677 26 06
wyscig.lodz@solidarnosc.org.pl
- PAOKZ sekretariat:** 42 678 06 77
sekretariat@paokz.edu.pl

BRANŻE:

- Międzyreg. Sekcja Oświaty i Wychow.** 42 677 26 26
lodz@oswiata-solidarnosc.pl
- Reg. Sekcja Ochrony Zdrowia:** 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Pomocy Społecznej:** 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Kobiet:** 42 67 72 630
- Reg. Sekcja Emerytów i Rencistów:** 42 677 26 30
rseir.lodz@wp.pl
- Reg. Sekcja Kolejarzy:** 42 205 63 14
- Reg. Sekcja Metalowców:** 42 677 72 45
tomasz.matysiak1@pl.abb.com
- Kraj. Sekretariat Emerytów i Rencistów:** 42 678 74 36
kseir@solidarnosc.org.pl
- Reg. Sekcja Pracowników Leśnictwa:** 722-250-536

PODREGIONY:

- Kutno:** 24 253 3823
- Ozorków:** 519 406 434
- Pabianice:** 42 215 2313
- Radomsko:** 512 378 083
- Sieradz:** 43 827 1151
- Wieluń:** 505 072 708
- Zduńska Wola:** 43 823 6456
- Zgierz:** 42 716 3215